

3. adventna nedelja

DRUŽINSKO BOGOSLUŽJE

Zberemo se pri adventnem vencu, ki ga namestimo na prostor, kjer bodo pozneje postavljene jaslice. Bogoslužje začnemo z znamenjem križa, nato preberemo molitev. Med posameznimi besedili lahko pojemo ali poslušamo adventne pesmi.

ADVENT

Angel pride k Mariji, Marija obišče Elizabeto, Marija in Jožef gresta v Betlehem, zvezda gre po svoji poti, trije modri se odpravijo na pot, ljudsko štetje – vsak gre v svoj kraj, da se vpiše, angel gre k pastirjem, pastirji pohitijo, množice angelov so na poti. Vse je na poti! Advent je vabilo, da bi se tudi v meni nekaj zganilo, saj se dogaja novost: prihaja Odrešenik, ki je obljuba, zaveza, upanje, luč in predvsem »pot, resnica in življenje«!

Po kratki tišini eden od članov družine prebere:

Vprašanje »Kako živim?« naj bi se v adventu preoblikovalo v »Ali se je med menoj in mojim Odrešenikom kaj zgodilo?« Kje še čaka, da mu odprem? Kajti njegovo največje veselje je, da lahko prebiva z menoj. To naj bi se zgodilo: da bi prebival z menoj! Jezus je moj Odrešenik, ker mojih stisk ne tlači v globino, ampak želi vanje vstopiti. Prihaja, da me potegne ven.

Iz evangelija tretje adventne nedelje – Janez 3,6-28 (prebere oče ali mati):

Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. Prišel je zavljo pričevanja, da bi pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči. To pa je Janezovo pričevanje: Ko so Judje poslali k njemu iz Jeruzalema duhovnike in levite, da so ga vprašali: »Kdo si ti?«, je priznal in ni tajil. Priznal je: »Jaz nisem Mesija.« »Kaj torej? Si mar Elija?« so ga vprašali. »Ne, tudi to nisem,« jim je rekel. »Ali si prerok?« »Ne,« je odgovoril. Rekli so torej: »Kdo si, da bomo mogli odgovoriti tistim, ki so nas poslali. Kaj praviš sam o sebi?« Dejal je: »Jaz sem glas vpijočega v puščavi: zravajte Gospodovo pot, kakor je rekel prerok Izaija.«

Vsa družina skupaj zmoli molitev:

Angel Gospodov je oznanil Mariji in spočela je od Svetega Duha. Zdrava Marija... Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi. Zdrava Marija... In Beseda je meso postala in med nami prebivala. Zdrava Marija...

Letošnji adventni čas obhajamo v letu Cerkevne socialne nauka pod geslom: »Pravičnost v ljubezni!«

To je resnica: ljubiti. Ljubiti drug drugega, ljubiti vse, ne le kakšno uro na dan, ampak vse življenje. Ljubiti uboge, ljubiti bogate (ki so včasih strašanski reveži), ljubiti svoje sosede, ljubiti neznanca, ljubiti svojega bližnjega, ljubiti in spet ljubiti... Brez ljubezni vse poklekovanje in vsi adventi nič ne koristijo: če ne ljubiš, nisi kristjan. Nekateri govorijo: »Krščanstvo je doživelo polom. Oznanjalo je lepe ideale, toda ni spremenilo jedra človeških src. Zdaj mu je odzvonilo. Ljudje imajo danes drugačne sanje in betlehemska zvezda jih ne ožarja več.« Takim odgovarjamo z besedo pisatelja Chestertona: »Ljudje se niso preobjedli krščanstva. Niso ga dovolj užili, da bi se ga mogli preobjesti.«

Moli oče: Prvi znak ljubezni je pravičnost. Sad pravičnosti je mir. Ljubezen ni naklonjeno usmiljenje dobro živečega človeka, usluga, ki jo storimo, ampak dolžnost, ki nas veže. Ljubezen je več kot usmiljenje. Usmiljenje nam včasih služi kot pretveza, da si lahko damo spričevalo »dobrega srca«. Ljubiti ne pomeni darovati, ampak z nekom deliti. *Očenaš, Zdravamarija...*

Vsak izmed družinskih članov pove prošnjo s svojimi besedami, drugi odgovarjajo: prosimo te, usliši nas!

Voditelj molitve moli naslednjo molitev:

Apostol Pavel v pismu Rimljanom: »Bratje in sestre, ura je že, da se zbudite od spanja, zdaj je naša rešitev bliže kakor takrat, ko smo vero sprejeli. Noč se je pomaknila naprej in dan se je približal. Odvrzimo dela teme in nadenimo si orožje luči!« (Rim 13,11-12).

Slava Očetu in Sinu...

